



KAJAMISED

Nr 1. 2022/2023 (nr. 6)



10. KLASSI ESIMESED NÄDALAD KAARLI KOOLIS

Sellel sügisel tegi Kaarli Kool olulise sammu, koos Rocca al Mare kooliga, alustas kooli juures ka gümnaasiumi osa. Kooli esimeses 10. klassis on tänase seisuga 25 õpilast (11 tüdrukut ja 14 poissi). Meie oma põhikoolist jätkas õpinguid 16 õpilast ja 9 õpilast liitus kooliga teistest Tallinna ja Harjumaa koolidest.

Esimesed koolinädalad on olnud toimekad, kirevad ja sündmusterohked. Lisaks igapäevasele õppetööle on toimunud mitmeid erinevaid ühiseid ettevõtmisi.

Septembri alguses käis 10. klass tutvumis- ja töölaagris Kosel. Kahe Kosel veedetud päeva jooksul sai puhtamaks kiriku torn, surnuaial lehed kokku riisutud, muru niidetud, hekk pügatud ja põletatud pastoraadi taha kogunenud puupraht. Iseenesest mõistetavalt ei möödunud päevad mitte ainult tööd rassisid vaid piisavalt jäi aega ka omavahel tutvumiseks, seltskonnamängudeks ja mõnusaks koosolemiseks.

Kuna 10. klass on hetkel vanim gümnaasiumiklass, siis tuli sellel aastal rebaste päris gümnaasistideks vastuvõtmise korraldamine õpetajatel enda õlule võtta.

Nädala jooksul pidid rebased täitma mitmeid erinevaid ülesandeid ja nendest rebaseisandatele foto ja video reportaaže saatma. Rebased pidid tervitama koolisaabuvaid õpilasi, korraldama ettelugemise söögivahetunnis ja sisustama kogu kooliperele mänguvahetunde.

Reedel, viimasel ja otsustaval, läbikatsumiste päeval, ootas rebaseid maastikumäng vanalinnas ja katsumuste rohke takistusrada koolis. Kui kõik katsed ja väljakutsed olid edukalt läbitud, mindi üheskoos õpetajatega Kaarli kirikusse. Kirikus toimus esimene Kaarli Kooli sõrmuste tseremoonia. Gümnaasistid andsid Kaarli kooli gümnaasisti töötuse.

Pärast töötuse andmist õnnistas õp Jaak Aus ka vastvalminud kooli sõrmused ja andis need üle meie vastsetele gümnaasistidele.

Algus on tehtud ja ees ootab kolm meeldejäädavat kooliaastat



Rebase töötus

Asudes õppima Kaarli Gümnaasiumis tahan austada Jumalat, iseennast, teisi inimesi ja ümbritsevat keskkonda.

Tähän olla väärikas, aus ja vastutustundlik koolipere liige.

Tähän olla kõigile koolikaaslastele eeskujuks oma sõnades ja tegudes.

Tähän panustada ning edendada Kaarli kooli koolielu, pidades oluliseks kooli ühtsust ja koostööd.

Töotan õppida ja tegutseda selle nimel, et minu elust tunneks rõõmu minu lähedased, sõbrad, koolipere ning maa ja rahvas.

Selleks aidaku mind Jumal.

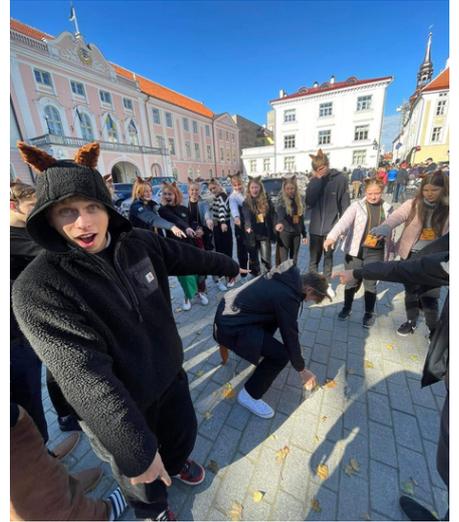
KAARLI KOOLI SÕRMUS

Sellel sügisel sai Kaarli Kool endale ühe uue sümbol eseme, kooli sõrmuse. Eestis on tavaks, et gümnaasiumisse astudes saavad gümnaasistid endale kooli sõrmuse. Kaarli Kooli gümnaasiumi I lennu õpilased said oma sõrmused kätte Kaarli kirikus 30. septembril.

Kaarli Kooli logost inspireeritud sõrmuse autoriks on ehtekunstnik Maria Valdma Härm. Suur tänu Mariale kauni ja erilise sõrmuse kujundamise eest, mida meie õpetajad ja gümnaasistid saavad uhkusega kanda.



GÜMNASISTIDE TEGEMISED PILDIS



KUIDAS ME LASTEAIAS ÕPETAJATE PÄEVA TÄHISTASIME

Õpetajate päev on alati tore, aga seekord oli kõik teistmoodi ja erinev. Tähistasime õpetajate päeva koos Kaarli Kooli 10. klassiga. Gümnasistid tulid lasteaia majadesse, et veeta tegus hommikupoolik erinevates rühmades. Esiolgu oli mõni laps veidi pelglik, ent juba mõne aja pärast olid kõik rõõmsalt mänguhoos ja nautisid koosolemist.

Lasteaias käinud noored olid abiks nii õpetajatele kui ka lastele, said ise uusi kogemusi ja veetsid aega lastega mängides. Noored õpetajad olid headeks kaaslasteks nii vabamängus kui õppetegevuses. Lastega koos ehitasid gümnaasiumi õpilased rongiteid ja suurtest klotsidest maju, mängiti doominod, vaadati raamatuid, tehti süüa, mängiti autodega, loendati pärleid ja meisterdati. Saalis õppisime tundma üksteise nimesid, mängisime erinevaid liikumismänge ja veetsime mõnusalt jutustades aega. Õue minekul oli igast suurest kätepaarist abi ja riidesse saime üks-kaks-kolm. Väike käsi suures peos, oli jalutuskäik parki lühike ja lõbus. Tervisering läbiti koos uute õpetajatega, näidates neile oma oskusi ja väledat jooksusammu. Pargis mängiti erinevaid liikumismänge ja suured õpetasid väikestele ja väikesed suurtele oma mängu ja laule. Elevust tekitas liigutustega konnalaul, mida suurte eeskujul jäljendada püüti. Rõõmu oli laialt. Suured ja väikesed suhtlesid omavahel, suured hoolisid ja abistasid väiksemaid, väikestel aga meeldis suurtega mängida.

Lastevanemate poolt oli õpetajatele suures saalis kaetud uhke laud suupistete ja magusa kringliga, pakuti kohvi ja teed. Nii kooli- kui lasteaiaõpetajad said omavahel suhelda ja nalja teha. Õpetajaid rõõmustas ja tegi südame soojaks laste poolt joonistatud kaart, millel oli sõnum: „Head õpetajate päeva. Olete meile armsad“.

Päeva lõpuks olid nii lapsed kui ka õpetajad tänulikud. Meil oli imetore päev. Oleme rõõmsad uute tutvuste eest ja ootame oma uusi sõpru alati lasteaeda tagasi.



LUGU ARADIST JA ERASMUS+ PROJEKTIST

Erasmus+ projekt "Functional methods in teaching and therapy". Projektis osalevad koolid ja hariduskeskused Soomest, Itaaliast, Hispaaniast (2), Kreekast, Rumeeniast ja 2 "professorit" Eestist – Marko ja Priit.

Teisipäeva varahommikul startisime Markoga Tallinna Lennujaamast kõigepealt Riiga, sealt edasi Budapesti ja siis rongiga Rumeeniasse, Aradi linna.

Kolmapäevast (12.10) reedeni (14.10) olime külas Rumeenia kolleegidel Aurel Vlaicu nimelises ülikoolis. Kolme päeva jooksul tutvusime selle ülikooli haridusteaduse, psühholoogia ja sotsiaaltöö osakonnaga, spordi ja liikumise osakonnaga ning teoloogia osakonnaga. Külastasime kaht erinevat lasteaeda ja kolme erinevat kooli, osalesime töötubades ja konverentsil. Erivajadustega laste koolis/keskuses osalesime ka aktiivselt kehalise kasvatus tunnis, kus tegime kaasa soojendusvõimlemise, erinevaid teatevõistluseid ja mängisime korvpalli. Tänuks saime ühe poisi ja tüdruku esituses väikese näitemängu ning teise noormehe esituses ühe kirikulaulu.

Iga kool, lasteaed ja keskus oli pisut omamoodi - erinevas vanuses lapsed/õpilased, erinevad õpetajad ja eriilmelised tunnid ning kogemused/võtted on asjad, mille meie Rumeeniast kaasa võtsime. Kogu Aradis olemise ajal kutsuti meid siis ikka ja alati professoriteks - ajaloo professor ja füüsikaprofessor.

Reis Tallinnast Aradi võttis koos lennujaamas ootamise, lendamise, jalutamise ja rongisõiduga aega 14 tundi. Tagasisõit Aradist Tallinna kestis u 12 tundi. Siia vahele jäi küll ka ööbimine Budapestis, aga sellele vaatamata on sõitmisele kuluv aeg täitsa arvestatav. Kuna istuda sai sellel ajal väga palju, siis otsustasime Markoga linnades liikuda jalgsi. See ka õnnestus. Kahepeale saime teisipäeva hommikust laupäeva õhtuni kokku 223544 sammu.

Arad meenutab oma olemuselt Viini ning seda kutsutakse ka "paleede linnaks", sest linnas on mitmeid 19. sajandil ehitatud paleesid. Linnas elab umbes 150 000 inimest ning läbi selle voolab Mureši jõgi, mille ühel saarel käisime ka



meie kolmanda päeva lõunal söömas. Kohalikud nimetasid seda küll metsas käiguks. Linnas oldud kolme päeva jooksul sai just Mureši kaldal mitmeid kordi jalutatud. Ja reede pärastlõunaks ei olnud enam vaja ka karti, et meile vajalikust punktist A punkti B jõuda. Vampiire me ei näinud ja vampiirid meid kätte ei saanud.

Autor: Priit Saareleht



Marko soojendusharjutusel. P. Saareleht erakogu



Priit teatevõistluses korvpalliharjutusel. P. Saareleht erakogu

„INIMESED EI ÕPI TEISTE SÕNADEST MIDAGI, KÕIK ON VAJA ISE AVASTADA.“ (P. COELHO)

11.oktoobril külastasid Kaarli Kooli 7.-9. klasside õpilased Silma Õpikoda Läänemaal, et kehastuda mõneks tunniks tõelisteks bioloogideks ning uurida loodust.

7. klassi Mikk meenutab teisipäevahommikust ärevust: „Ärkasin kell 6.20 hommikul. Tegin Stuudiumi lahti ja avastasin, et on vaja minna Silma Õpikeskusesse.

Sain kiirelt tossud jalga, jope selga ja tormasin bussi peale, mis viis mind kooli ette. Kõndisin kiriku juurde, leidsin klassivennad ja -õed suurest punasest kahekorruselisest bussist.“

9. klassi Jaagup muheleb: „Päeva esimene naljakas moment oli see, kui buss kiriku ette jõudis ja sellele oli suurelt kirjutatud Metal Travel Agency, aga seest oli buss tavaline. Lahe tundus see, et bussis oli kaks korrust.“

9. klassi Nataly annab ülevaate sõidust: „Bussisõidust mäletan ma vaid tulipunaseid kleepuvaid lehti, mis vahepeal tuulest kantuna meile vastu lendasid. Sõidu ajal oli mul väga hea uni ning ma sain ennast varajasesst ärkamisest välja puhata.“ Tüdruku klassikaaslane Micaela Marie lisab omalt poolt: „Bussisõit mulle meeldis ning see oli tore. Buss sõitis Silma Õpikeskusesse umbes poolteist tundi. Esimene pooltund kulus vatramisele, ülejäänud tund aega kuulasin muusikat ja magasin.“

Kui noored olid sihtkohta jõudnud, ei olnud ilm sugugi ilus ega tegutsema kutsuv. 9. klassi Marten räägib: „Bussiaknast välja vaadates nägin vaid metsa ja põlde. Ja taevas oli ikka veel hall, seekord pigem nagu hüljes.“ 7. klassi Mikk lisab: „Ilm oli koledavõitu: tuul puhus ning alguses tibutas isegi vihma.“ 9. klassi Andreas täiendab: „Sadad uduvihma.“ Sama klassi Hanna mälestustes aga on ilmaolud lausa ekstreemsed: „Silmale jõudes kallas vihma nagu oavarrest. Maa oli porine, tuul möllas nii, et tuli vaid loota, et mõne maha langeva puu alla ei jääks. Õnneks olin hästi varustatud: kummikud jalas, vihmakeep kotis, soe piparmünditee termos.“



Kohalejõudnud noori ootas ees rühmatöö. Seitsmendikud said programmis “Kalade bioloogia” osaledes teada meie vetes elavate kalade mitmekesisusest ning kala ehitusest. Igaüks saivõimaluse lahata ahvenat ning uurida tema siseelundeid ning määrata, mis soost see kala on.

7. klassi Mikk selgitab: „Varjualuses oli kilekotitais ahvenaid. Lisaks olid meie jaoks valmis pandud tööks vajalikud spetsiifilised vahendid nagu kummikindad, skalpellid, käärid ja pintsetid. Kui olime juhendaja selgitused ära kuulanud, hakkasime kalu lahkama. Kuidagimoodi sain paari Mattiasega, kes hakkas kala lahkama paljaste kätega. Mina kirjutasin samal ajal lahti lõigatava kala kohta kõikvõimalikku

informatsiooni üles. Kui töö sai tehtud, oli näha vaid kala rappeid ja Mattiase kala sisikonnaga koos olevaid haisvaid käsi.“



8.-9. klasside õpilased said teada, kuidas päriselt rakendada teaduslikku uurimismeetodit looduses, täpsemalt Silma looduskooli ümbritsevatel rannaniitudel. Rannaniitude säilimine on väga oluline, õpilased uurisid välitööde käigus andmeid kogudes, milline on pilliroo kasv erinevates tingimustes ja kuidas rannaniitude hooldamine nende liigirikkust mõjutab. Andmete kogumiseks tegid õpilased taimeruute nii rannaniidul kui ka roostikus, mõõtsid pilliroo tihedust, katvust ning taimestiku keskmist kõrgust. Uurimisekäigus selgus, milline on pilliroo kasverinevatestingimustes ning kuidas rannaniitude hooldamine nende liigirikkust mõjutab. Selgus ka, et kui lasta pillirool vabalt kasvada ning jättarrannaniidud hooldamata, siis need kaovad. Silma rannaniite aitavad hooldada sinna vabalt lahti lastud veised. Seepärast pidi olema niidul kõndides ettevaatlik, et ei astuks kogemata „lehmakoogile“.



9. klassi Rasmus annab oma elamustest lühikese ülevaate: „Et maastikku uurida, pidime endale hankima sõiva pikkusega toikad. Klassivend Andreas leidis selleks endast pikema toika, mis oli justkui ehtne Kalevipoja jalutuskepp. Maapind oli väga vesine ja porine. Need, kellel kummikuid ei olnud, pidid astuma ilusatele mätastele („pokudele“), et mitte poris tallata. Veidi edasi liikudes näis

maapind justkui parem, ent see oli petlik: kui oleksime valesse kohta astunud, oleksime jalgupidi sügavale maa sisse vajunud.“ Klassivend Tuul lisab: „Pidime jagunema gruppideks ja mõõtma taimede omadusi 1m² alal mitmes erinevas kohas. Alade märkimiseks pidime leidma endale tokid, millega ala nurki tähistada ja maapinna tihedust hinnata. Mõõtsime nii neid taimi, mis olid veepiirist kaugemal, kui ka neid, mis olid

veepiirile väga lähedal. Viimased mõõtmised pidime tegema päris vee ääres ja kuna kellelgi peale rühmakaaslase Rasmuse polnud kummikuid, siis pidi ta üksi roostikus sumpama ja pilliroogu mõõtma. See võttis tal üpris kaua aega ja lõpuks täitsin ma töölehe huupi pakkudes, et aega kokku hoida. Saime siiski teada, et nii merele lähemal kui ka merest kaugel olevad taimed on madalad, ent merest umbes saja sammu kaugusel olevad taimed on kõige kõrgemad. Hiljem anti meile ülevaade rannaniitudest, nende toiduahelast ja taimestikust.“



Klassiõde Hanna kirjeldab läbielatud nii: „Teist ülesannet tehes pidime jalutama veel kaugemale üle pokude (mätaste), läbi muda ja muude haisvate üllatuste. Olles meie meeskonnast ainus, kellel olid kummikud jalas, pidin üksi sinna kõrge roostiku sisse ronima. Mu vihmakile jäi alatasa pilliroo külge kinni.“ Sama klassi Jaagup lisab veel omalt poolt: „Pidime mõõtma iga saja sammu järel pilliroo keskmise kõrguse ja kõige pikema. Ilm ei olnud väga halb – alguses veidi tibutas, aga pärast oli taevast selge.“ 9. klassi Rasmus täiendab Jaagupi mõtet nii: „Pärast lühikest söömispausi läksime jälle õue, kuid nüüd olid mõnusa uduvihma asemel lummaselt sinises taevast vatjad pilved ja särav päike.“



Õppepäeva lõppu kirjeldab 9. klassi Micaela Marie nii: „Bussijuht oli meist ilmselt valesti aru saanud ja ta tuli tund aega pärast seda, kui meie programm lõppes. Selleks ajaks oli päike väljas ning otsustasime õue ootama minna. Istusime palgi peal. Vahepeal tuli metsast mõni lammas ja kits, kellele pai saime teha. Tegime ka kätepealseisu ja tasakaaluharjutusi palgil, kuna väga igav oli.“



Päeva peale tagasi mõeldes jäid õpilased eri seisukohtadele. Kõikide õppekäigul käinute arvamused päeva kohta jagunesid laias laastus kolmeks. Mitmete osalenute arvamuse võtab kokku 9. klassi Nataly hinnang: „See oli väga väsitav ja mitte väga tore päev.“ Samas on neid, kelle sisukohta esindab

sama klassi Tuuli arvamus: „Kuigi ilm oli kole ja sõit pikk, oli Silma Õpikeskuses käimine siiski väärt külmetamist.“ Kolmanda rühma diplomaatiliselt hoiakut esindab üheksandike klassivend Jaagup: „See õppekäik ei olnud nüüd niivõrd lahe ja mingite suurte mälestustega, aga see ei olnud ka hall ega igav. Läheks ka järgmine kord.“ Ja eks õigus on igaühel – päev kujunes igaühe jaoks just selliseks, nagu keegi soovis, sest „Õnn on igaühe enda teha, sünnib tema mõtetest ja teost“ (Ellen Niit).

MEIE TRADITSIOONILINE PALVERÄNNAK

Oli I perioodi viimane koolipäev. Kell oli 8:30 ja kogu koolimaja oli õpilastest ning õpetajatest tühi. Nii see pidigi olema, sest sellel päeval olime ju kõik nagu üks mees palverännul Eesti eri paigus.

I - II klass uudistas salajasi kabeleid Tallinna vanalinnas, III - IV klass oli rännul Kohila ja Hageri pühakodades, V - VI klass rändasid Raplas, VII - VIII klass kõndis ja mõtiskles Rahumäe ja Nõmme kalmistu ning kirikute juures, kõige vanemad, so IX - X klass olid seekord aga Paldiskis.



Ilm pakkus igale seltskonnale midagi, oli natuke päikest, tuult, vihma. Aga koosolemise tunne, uued paigad ja teadmised andsid jõudu rändamiseks. Kus võimalik ja vajalik, seal pandi ka näiteks lehtede riisumisel käed tööle. Kõikjal oli meid vastu võtmas lahke pererahvas. Ja ega kehakinnituski ära ei ununenud - meil endil oli piknikumoon kaasas ning nii mõneski kohas pakuti kringlit ja sooja teed.

Oli üks tore päev, millega võtta kokku koolipingutus ja viia oma mõtted vaheajale.

Aitäh kõigile korraldajatele, vastuvõtjatele ja osalejatele!



UUED INIMESED



MARE ROSS VENE KEELE ÕPETAJA

Olen Mare Ross, vene keel kui võõrkeel õpetaja. Olen ka eesti keelt kui võõrkeelt õpetanud. Vanust ja kogemusi on palju. Juba kümneid aastaid teen koolitöö kõrval giidi tööd. See on minu harrastus.

Meenutus koolitööst: "Paluti asendada teise klassi õpetajat,

kelle tervis halvene lausa tunni ajal. Olin ehmunud, kuna puudus kogemus nii väikeste lastega tööd teha. Olin nendega kolm tundi. Koolipäeva lõpetades soovisin neile kena päeva jätku ja siis tuli minu juurde üks poiss ja ütles: "Meiega on ikka raske!" ja pistis mulle pihku kommi. Olin pisarateni liigutatud. See lugu on siiani mees."

VILJA LIGE INGLISE KEELE ÕPETAJA

Kasvasin üles intelligendist oikumeenilise maapastori perekonnas. Õppisin Tartu Ülikoolis ning olen tänu inglise filoloogi diplomile teinud oma erialal erinevaid töid. Peamiseks on jäänud õpetaja amet. Olen õnnelik abikaasa, ema ja vanaema.



Kõige armsam "kamp" on 10 erilist minu inimest. Elu on viinud meid aastaid tagasi Piiblikooli Inglismaal ja Saksamaal. 5 a tagasi, tänu mu härra tööle sain veeta ühe kauni eluperioodi Vancouveris, Canadas.

Armastan lugeda, reisida, olla looduses ja kuulata muusikat.

Praegu töotan Eesti Muusika-ja Teatriakadeemias inglise keele õpetajana ning Kaarli Koolis 7. ja 8. klassi õpetajana. Kaarli Kooli lapsed, töötajad, töökeskkond, vaated aknast ja kõik muu on lihtsalt imeline! Mulle väga meeldib siin.

TIINA TALTS EESTI KEELE JA KIRJANDUSE ÕPETAJA

Kui koolis käisin, tulevikuks valmistusin, siis õpetajaametist küll ei unistanud. Ma ei mõelnud sellele isegi veel Tartus ülikoolis eesti kirjanduse erialal õppides. Kirjandus näib küll kõige ebapraktilisem valik 21. sajandil, kuid pärast seda kui juhuse tahtel kooli tööle sattusin,

võin kinnitada otse ristivastupidist – õppige just kirjandust ja hoolitsege, et headest vestluspartneritest puudu ei tuleks (kust saaks neid rohkem kui koolist!), nõnda saab kirjandusest elu kasutusjuhend. Huvide hulgas on veel terve rida ebapraktilisi valikuid: muusika, filosoofia, usuasjad. Teen mõõdukalt sporti, tuju läheb iseäranis heaks, kui maha sajab suusalumi.

LISBETH TREIER KLASSIÕPETAJA



Esimene kokkupuude Kaarli Kooliga oli mul juba väga pikka aega tagasi, siis, kui käisin siin lasteaias. Paar - kolm aastat tagasi oli aasta lasteaiabiõpetaja ja eelmisest aastast koolis klassiõpetaja. Sel sügisel sain oma päris esimese klassi - minuga koos kasvavad, õpivad

ja tegutsevad meie kooli 2. klassi särasilmsed lapsed. Kaarli Kooli ja kogudusega olen aga seotud kogu oma teadliku elu, nii minu ema kui vanaema töötavad siin koolis juba pikki aastaid. Paari aasta eest lõpetasin ka Kaarli koguduse noorteleeri. Praegu jätkuvad minu õpingud TÜ klassiõpetaja erialal.

Minu väga soojad ja armsad mälestused viivad mind tagasi põhikooli aega. Minu klassijuhatajaks oli seal õpetaja Evi, kes aitas mind palju kooliellu sisseelamisega ning oli toeks ja hiljem ka sõbraks kogu ülejäänud kooliaja. Tema juurde sai alati minna, kas siis mure või rõõmuga, tal oli alati minu jaoks aega. Selle mõtte, et lapse jaoks peab olema aega, olen võtnud kaasa ka oma õpetajaellu.

GRETA PHILIPOFF ABIÕPETAJA

Olen Greta - Kaarli maja abiõpetaja. Mul on kaks last - Hanna Marii ja Hugo Mikael. Päris võõras/uus inimene ma siin ei ole - minu tütar käis siin lasteaias ja samuti olen töötanud Koidu majas. Enne suurde majja tööleasumist olin väiksema lapsega kodune ja jõudsin aastakese ka Bulgaarias elada. Suurema osa vabast ajast veedan koos oma lastega. Meeldib tegeleda joonistamise ja pildistamisega.

Oma lasteaias käimise ajast mäletan, et meil oli kaks õpetajat - üks tore ja teine tõre. Mõlemad joonistasid hästi ja jagasid nippe ka meiega. Uneajal oli sageli esimesena voodis ja teesklesin magamist, siis sain õpetajalt kiita.

Mäletan hästi ka oma esimest koolipäeva - minust ja minu naabritüdrukust tehti pilt, mis läks valla lehte. Oli uhke tunne!

UUED INIMESED

MARTHA-LIISA OINITŠ

KLASSIÕPETAJA

Minu nimi on Martha-Liisa, olen 22 - aastane. Olen kolmanda klassi klassiõpetaja ja õpin Tallinna Ülikooli kolmanda kursusel klassiõpetaja erialal. Oma kooliteed alustasin Tallinna Pirita Majandusgümnaasiumis, kus minu klassiõpetaja suunas mind korvpallitrenni lootusega minu ülevoolavat energiat pisutki suunata ja kulutada.



Põhikooli läksin juba Tallinna Liivalaia Kooli, kuna treeningud toimusid igapäevaselt just selle kooli ruumides, siis oli see igati loogiline asjade käik. Põhikooli lõppedes kutsus spordikooli treener koos korvpalliliiduga mind õppima ja korvpalli mängima Audentese Spordigümnaasiumi korvpalli erialale. Kuueteist aastasel kolisin kodust spordikooli õpilaskodusse elama ja järgmised kolm aastat läksid rütmis äratus-trenn-kool-trenn-kodutööd-magamine ja lisaks 2-3 korda nädalas võistlused. Nüüdseks olen mänginud korvpalli 15 aastat, olen osalenud mitmeid kordi Euroopa meistrivõistlusel, 2018. aasta Noorteolümpial ja erinevatel rahvusvahelistel turniiridel. Olen mänginud ühe hooaja elukutselise korvpallurina Prantsusmaal ja kannan hetkel uhkusega rolli Eesti rahvuskoondises. Lisaks korvpallile on minu suureks armastuseks koerad. Kodus on mul vahva samojeedi tüdruk Coca, kellega käime kuulekustreeningutel ning koertenäitustel.

Kaarli Kooli jõudsin läbi oma hea sõbranna, kursakaaslaste ja kolleegi Lisbethi, kes pakkus mulle veebruari alguses asendamise võimalust. Asendusõpetaja rollist kujunes välja 3. klassi klassiõpetaja roll. Olen tänulik ja väga õnnelik, et mulle on selline vastutus usaldatud ning ei kujuta ettegi kuskil mujal töötamist, sest nii lapsed kui ka kolleegid on saanud selle ajaga väga kalliks.

OSVALD KOKLA

MATEMAATIKA ÕPETAJA

Mina olen esimest aastat Kaarli Kooli uue gümnaasiumiosa matemaatika õpetaja.

Kaarli Kooli kõrvalt töotan ma pangas, juhtides väikest arendusmeeskonda maksete osakonnas. Eelnevalt olen tegutsenud peamiselt tarkvaraarendus ja finantsvaldkonnas seoses raamatupidamise ja robotikaga ning töotanud



eraõpetajana, andes kursuseid eksamikks valmistumisel. Kõige parem mälestus minu kooli ajast on 11. klassist, kui meil vahetus mõndade õpilaste eestvedamisel matemaatika õpetaja. Meile määratud uus õpetaja oli selles koolis legendaarne, juttude järgi äärmiselt range ja nõudlik, keda väidetavalt põhikooli õpilased lausa kartsid. Kohe esimesel tunnil kooliaasta alguses saime 90 minuti pikkuse loengu sellest, kuidas bussijuhti ei tohi poole sõidu pealt vahetada, mis ei ole mul siiani meelest läinud. Sellegipoolest oli tegemist väga heasüdamliku õpetajaga, kes inspireeris ka mind matemaatikaga edasi tegelema.

RAAMATUD
ÕPETAJATE KOKARAAMAT
KAJAMISTE ERINUMBER
ÜHE AINULAADSE KOOLI AJALUGU
(KAARLI KOGULDUSE GÜMNAASIUM 1918 - 1936)

KONTSERDID
SÜNNIPÄEVAKONTSERT
ADVENTIKONTSERT
VABA LAVA
KEVADKONTSERT

VÕISTLUSED
KLASSIDEVAHELINE VIEEVÕISTLUS
MÄLUMÄNGUD
FOTO- JA
OMALOOMINGUKONKURSS

LIIKUMINE
SÜGISENE SPORDIPÄEV
KEVADINE MATKAPÄEV

KAARLI KOOL
10
PIDU LÄBI AASTA

Kaarli Kooli
sünnipäevakontsert
reedel, 4. novembril
kell 17.00
Kaarli kirikus

Esinevad
lapsed,
lapsevanemad ja
õpetajad

Kõik on oodatud!